

[Edel Saunte.]

har med ændringsforslag nr. 23 uddybet og sikret en sådan ret for også den åndssvage, som ikke selv er i stand til at begære sig en sådan værge beskikket.

Jeg skal derefter vende mig til de administrative bestemmelser. Jeg har gemt dem til nu, fordi det er min opfattelse, at for de åndssvage og deres familie er de principielle synspunkter de væsentlige og hvordan vi opbygger administrationen således af mindre væsentlighed. Men det må på den anden side erkendes, at i det daglige arbejde er hele den administrative opbygning af åndssvageforsorgen overordentlig betydningsfuld.

Der har i udvalget været enighed om ikke at ønske forsorgen ensrettet, men dog ønske den tilrettelagt efter sådanne fælles linjer, at der ikke gjaldt væsentligt forskellige betingelser for den åndssvage, der blev indlagt til oplæring eller til behandling på en institution, hvad enten den ligger i Jylland eller på Sjælland. Videre har vi været af den opfattelse, at det måtte betyde en rationalisering og en billigørelse af hele det administrative apparat, hvis vi samlede ledelsen af statens forsorg for åndssvage og andre særlig svagtbegavede under én hovedledelse, én bestyrelse. Vi er klar over, at der har været en vis historisk betinget tradition for, at man samlede alle øernes institutioner under én ledelse, men at de forskellige institutioner og forsorgscentre i Jylland var delt op under forskellige bestyrelser. Vi tror imidlertid, at den bestyrelse, som nu er foreslået i ændringsforslag nr. 2, vil opfylde de krav, som rent praktisk kan stilles om at få de forskellige landsdele rimeligt repræsenteret.

Den samlede bestyrelse skal bestå af 8 af socialministeren beskikkede medlemmer samt en formand, forsorgschefen, der udnævnes af kongen, og som har den daglige ledelse af hele forsorgsgrenen. Videre skal der være et medlem, som er speciallæge i psykiatri — han må ikke være ansat under åndssvageforsorgen, men skal udpeges af sundhedsstyrelsen og udnævnes af socialministeren — et pædagogisk uddannet medlem, der udpeges efter forhandling, denne gang med undervisningsministeren, og et medlem udpeget af en godkendt landsomfattende sammenslutning af for-

ældre og andre pårørende til åndssvage. De øvrige 5 medlemmer skal beskikkes blandt personer, der har interesse i og forståelse for åndssvageforsorgen, og ved deres beskikkelse skal der lægges vægt på, at der sikres en ligelig repræsentation for de forskellige dele af landet.

Denne bestyrelse skal have det øverste ansvar under socialministeren for hele forsorgens ledelse, men den skal naturligvis ikke og vil rent praktisk heller ikke være i stand til at ordne alt vedrørende alle de forsorgscentre, der før eller senere måtte blive oprettet over hele landet. Derfor vil det være overordentlig værdifuldt, at denne bestyrelse har et meget nøje og godt samarbejde med tilsynsrådene ved de enkelte forsorgscentre. Vi lægger i udvalget megen vægt på, at disse tilsynsråd får en kompetence, som giver dem virkelig betydning, ikke alene på den måde at de skal have lov til at komme sammen en gang imellem og sidde og drøfte åndssvageforsorgens forhold, men således at de virkelig har ret til at gribe ind i forsorgscentrets arbejde, således at de kan følge med, at alle klager vedrørende forsorgscentret skal gå til dette tilsynsråd, og at bestyrelsen i intet tilfælde giver sig til at lave retningslinjer for en enkelt institution, uden at tilsynsrådet har haft mulighed for at gøre sin indflydelse gældende. Det vil være naturligt, at man i et reglement fra socialministeriet fordeler kompetencen og fastlægger tilsynsrådernes myndighed.

Som sagt tror jeg, at vi i udvalget alle er enige om, at disse tilsynsråd bør spille en ikke ubetydelig rolle i hele forsorgens opbygning. Det er klart, at den daglige ledelse må ligge hos lægen og hos inspektøren i det pågældende forsorgscenter, men det hindrer ikke, at disse to har et meget nært og et meget intimt samarbejde med tilsynsrådet og retter sig efter og lytter til, hvordan tilsynsrådet måtte rådgive lederne med hensyn til både ansættelser og mange andre forhold inden for den enkelte institution.

Vi har i udvalget endvidere foretaget en række redaktionelle ændringer; det drejer sig om ændringsforslagene nr. 7, 8, 9, 10, 16, 17, 19, 21, 24, 25 og 26; de har alle det bestemte formål at præcisere, hvad der menes med ordet forsorg. Den måde, hvorpå